

איך לחיות חודש ימים בלונדון ב-100 דולר

בשם בונהם, שברחוב בורנאבי, נערכת מדי יום ג' בבוקר מכירה פומבית של חפצות הפתעה. בשתיים-שלוש ל"ש אתה קונה בליינד תיבה, ומוצא בה כלי-מטבח משובשים, סדינים שעשויים היו להביא לידים לעולם, נעלי בית במצב טוב, תצלומים משפחתיים, ספרירפואה על מחלת העששת, שעון מצלצל שלא מצלצל ולא מתקתק, ו-1945 ספר טלפונים משנת 1945. הזכרתי כאן שם אחד מתוך עשרות מקור מות המתמחים במכירות פומביות מסוג זה. במעט מזל, כסף וסבלנות אתה יכול ליהוט בשמאטעס האלה את הבית שלך ולחיות פלשתי.

אתה מוכן להתמסר בקלות, כמוכר. לונדון היא ג'דון לקונים הישראליים. אפשר לקנות כאן סחורות יוצאים מן הכלל מתוצרת הארץ, פרוות מעור כבש, כפפות עור, תחתונים ארוכים, מגפיים עם ג'ט נט פרווה — כל מה שאתה צריך בארץ בחודשי החורף הארוכים והקרים. והכל ב-100 דולר! רקומה מירושלים ב-35 ל"ש, כפיה אדומה בשתי לירות שטרלינג, ואוברול מברונט (לנשים) ב-4 וחצי ל"ש. מציאות של ממש אתה יכול למצוא במכירות פומביות של אלטע-זאכן. בחנות

קראתי כל מיני מדריכים לתיירים ישראלים בחו"ל. מצאתי בהם את מה שמוצאים בכל הספרים הבלתי-מציאותיים האלה: מה לראות, איפה לגור, באיזה מסעדות לבקר, מה לאכול, באיזה מועדוני-לילה ודיסקוטקים לבלות, איפה לערוך קניות, וכדומה. עד עכשיו איש עוד לא ענה על השאלה הגדולה: איך לחיות חודש ימים בחו"ל, ולחזור הביתה עם שלוש מזוודות מתנות, וכל זה ב-250 דולר?

היה זה מסיקה ודאי גם את פקידה-האוצר, ואני מתפלל שאיש לא טרח עדיין לחקור את החוזרים מחו"ל ולברר מפהם איך הם הצליחו לבצע את המשימה הבלתי-אפשרית הזאת.

הרי אין להעלות על הדעת שאזרחי ישראל הגון וממושמע ינסה להבריח מהארץ דולרים. אני בטוח שאיש לא יעז לעבור על החוק עלידי רכישת דולרים בשוק השחור (אם בכלל קיים דבר כזה בארץ), ולהבריחם לחוץ-לארץ. אני משוכנע שכל ישראלי הגון מסתפק ומסתדר איכשהו ב-250 דולר, שהממשלה מקציבה לו, מבלי להתחשב במשך שהייתו באירופה.

ההגיון הפשוט של האוצר אומר כך: האזרח יודע כמה עולה לחיות בחוץ-לארץ. אם הוא לא מת ברעב כעבור שבועיים, אם הוא מצליח לחזור ארצה בתום החופשה כשמוחזרות גלויות בגדים חדשים ומתנות — נראה שהוא מסתפק ב-250 דולר המוקצבים לו.

איך הוא עושה את התרגיל הזה — על שאלה זו יש, בדעתי, לענות כאן, בתקווה שמצפונם של פקידה-האוצר ירגע, ובאמונה שההצעות המעשיות שלי ישמשו מורה-דרך מעשי לכל ישראלי ישר, היוצא לחוץ-לארץ, מבלי להבריח על גופו 500 דולר בנוסף למטבע הנור-המוקצב לו.

ההגיון הפשוט של האוצר אומר כך: האזרח יודע כמה עולה לחיות בחוץ-לארץ. אם הוא לא מת ברעב כעבור שבועיים, אם הוא מצליח לחזור ארצה בתום החופשה כשמוחזרות גלויות בגדים חדשים ומתנות — נראה שהוא מסתפק ב-250 דולר המוקצבים לו.

איך הוא עושה את התרגיל הזה — על שאלה זו יש, בדעתי, לענות כאן, בתקווה שמצפונם של פקידה-האוצר ירגע, ובאמונה שההצעות המעשיות שלי ישמשו מורה-דרך מעשי לכל ישראלי ישר, היוצא לחוץ-לארץ, מבלי להבריח על גופו 500 דולר בנוסף למטבע הנור-המוקצב לו.

ההגיון הפשוט של האוצר אומר כך: האזרח יודע כמה עולה לחיות בחוץ-לארץ. אם הוא לא מת ברעב כעבור שבועיים, אם הוא מצליח לחזור ארצה בתום החופשה כשמוחזרות גלויות בגדים חדשים ומתנות — נראה שהוא מסתפק ב-250 דולר המוקצבים לו.

ההגיון הפשוט של האוצר אומר כך: האזרח יודע כמה עולה לחיות בחוץ-לארץ. אם הוא לא מת ברעב כעבור שבועיים, אם הוא מצליח לחזור ארצה בתום החופשה כשמוחזרות גלויות בגדים חדשים ומתנות — נראה שהוא מסתפק ב-250 דולר המוקצבים לו.

ההגיון הפשוט של האוצר אומר כך: האזרח יודע כמה עולה לחיות בחוץ-לארץ. אם הוא לא מת ברעב כעבור שבועיים, אם הוא מצליח לחזור ארצה בתום החופשה כשמוחזרות גלויות בגדים חדשים ומתנות — נראה שהוא מסתפק ב-250 דולר המוקצבים לו.

ההגיון הפשוט של האוצר אומר כך: האזרח יודע כמה עולה לחיות בחוץ-לארץ. אם הוא לא מת ברעב כעבור שבועיים, אם הוא מצליח לחזור ארצה בתום החופשה כשמוחזרות גלויות בגדים חדשים ומתנות — נראה שהוא מסתפק ב-250 דולר המוקצבים לו.

ההגיון הפשוט של האוצר אומר כך: האזרח יודע כמה עולה לחיות בחוץ-לארץ. אם הוא לא מת ברעב כעבור שבועיים, אם הוא מצליח לחזור ארצה בתום החופשה כשמוחזרות גלויות בגדים חדשים ומתנות — נראה שהוא מסתפק ב-250 דולר המוקצבים לו.

ההגיון הפשוט של האוצר אומר כך: האזרח יודע כמה עולה לחיות בחוץ-לארץ. אם הוא לא מת ברעב כעבור שבועיים, אם הוא מצליח לחזור ארצה בתום החופשה כשמוחזרות גלויות בגדים חדשים ומתנות — נראה שהוא מסתפק ב-250 דולר המוקצבים לו.

ההגיון הפשוט של האוצר אומר כך: האזרח יודע כמה עולה לחיות בחוץ-לארץ. אם הוא לא מת ברעב כעבור שבועיים, אם הוא מצליח לחזור ארצה בתום החופשה כשמוחזרות גלויות בגדים חדשים ומתנות — נראה שהוא מסתפק ב-250 דולר המוקצבים לו.

ההגיון הפשוט של האוצר אומר כך: האזרח יודע כמה עולה לחיות בחוץ-לארץ. אם הוא לא מת ברעב כעבור שבועיים, אם הוא מצליח לחזור ארצה בתום החופשה כשמוחזרות גלויות בגדים חדשים ומתנות — נראה שהוא מסתפק ב-250 דולר המוקצבים לו.

ההגיון הפשוט של האוצר אומר כך: האזרח יודע כמה עולה לחיות בחוץ-לארץ. אם הוא לא מת ברעב כעבור שבועיים, אם הוא מצליח לחזור ארצה בתום החופשה כשמוחזרות גלויות בגדים חדשים ומתנות — נראה שהוא מסתפק ב-250 דולר המוקצבים לו.

ההגיון הפשוט של האוצר אומר כך: האזרח יודע כמה עולה לחיות בחוץ-לארץ. אם הוא לא מת ברעב כעבור שבועיים, אם הוא מצליח לחזור ארצה בתום החופשה כשמוחזרות גלויות בגדים חדשים ומתנות — נראה שהוא מסתפק ב-250 דולר המוקצבים לו.

ההגיון הפשוט של האוצר אומר כך: האזרח יודע כמה עולה לחיות בחוץ-לארץ. אם הוא לא מת ברעב כעבור שבועיים, אם הוא מצליח לחזור ארצה בתום החופשה כשמוחזרות גלויות בגדים חדשים ומתנות — נראה שהוא מסתפק ב-250 דולר המוקצבים לו.

מה לאכול ואיפה

לונדון מלאה בתחתמחוי לעניים, ביום תוכל לקבל חינוך קצת מרק חם ופרוסת לחם. השרות במקומות אלה אינו עומד על הגר, בה, התורים ארוכים, אבל החברה נהדרת. בשום מלון ובשום פאב לא תפגוש אנשים גלים נחמדים ומשונים כי מו בבתיה-תחתמחוי.

ארוחה קצת יותר חגיגית תוכל לקבל בימי ראשון באחת הכנסיות האדוקות, את רעך כמוך. הבעיה עם הסעודות החגיגיות האלה היא הדרשה הארוכה והתפילות המק-

דימות את האירוע הקולניארי. אם אתה מבקר לאכול בבית, תוכל להשיג בכל מסעדה שאריות של סטייקים בשביל הכלב והחתול שלך. חנויות ירקות ופירות יתנו לך פרי פגום וירקות עייפים בשביל השפנים, הקופים והצבאים שאהה מגדל בבית. אם תגיד שזה בשבילך, לא תקבל שום דבר חינוך. ה-אנגלים משוגעים לחיות. לונדון היא עיר אידיאלית לצום. יש כאן עשרות חוגים העוסקים בצום קבוע צמי מסיבות מוסריות, אי-דיאלוגיות או פינאנסיות. הצום המשתלם ביותר הוא, כמוכר, במסעדות היקרות ביותר, שם עולה ארוחה אחת הון תועפות.

(אל תשתמש בטבק מסיגריות חסרות-פיה. שאריות הטבק הבלתי-מגון עלידי פיה מכילות אחוז גבוה של סרטן). אחרי שאתה מפרק את הזנבות המתאימים, אתה אוסף את הטבק לתוך כיס פלאסטיק ומגלגל לעצמך סיגריות חינוך. גלגול סיגריות מקובל באנגליה גם בתורה הגבוהה.

(אי-אפשר לסדר אותם. הם בודקים). וכש-אתה עונה בחיוב, אתה מקבל את השיחה. החשבון מגיע בסופו של דבר לדואר. (ב) אתה קובע במכתב שעה קבועה, ויום קבוע (זה יכול להיות גם שלוש פעמים בשבוע) שבו תצלצל אליך החברה שלך מהארץ לסלפון ציבורי, ותבקש שיחת ג'וינט עם מר זיכמיר, נאמר. בשעה ה-קבועה תצלצל לסלפון הציבורי, והמרכזנית מבקשת לדבר עם מיסטר זיכמיר, ושואלת אם אתה מוכן לשאת בהוצאת השיחה עם הגברת זיכמיר מתלאיב. אתה עונה כי חיוב, ומשוחח חצי שעה על המצב בארץ עם החתיכה שלך. החשבון, גם במיקרה זה, יגיע למשרד הדואר האנגלי.

אירוח על חשבון המלכה

בתה-האירוח הממלכתיים, הנמצאים תחת הסתה של הוד מלכותה המלכה. כישורים מיוחדים נדרשים מאנשים המבקשים להת-ארח באכנסיות אלה, וצבא שלם של צייד-כשרונות מסייר מדי יום ולילה ברחובות העיר בחיפוש אחר המועמדים המתאימים לכך. "עדיפות ניתנת, כמוכר, לאנשים שכבר התארחו פעם באכנסיות אלה."

בתה-הסוהר מרובים ומגוונים באנגליה, ויקצר המקום לתאר כאן את כולם. אורחים פוטנציאליים בבת-המלון אלה יכולים לרכוש באנגליה מדריך לבתי-הסוהר המשובחים, המציין, בעזרת כוכבים, סבינים ומזלגות, את טיב השרות והמגורים במוסדות אלה. "מדריך זה" כפי שכתבו שם בהקדמה, "מיועד לאנשים שלא שמעו על השרותים וההקלות השונות המוצעים להם חינוך ב-

ובזה, לצערי, אני מגיע לסיום המדור. בתקווה ששופי-סוף תבין ממשלת ישראל איך מצליחים אזרחיה להסתדר חודש ימים בחו"ל ב-250 דולר בלבד. המעוניינים בפרטים נוספים — ייעוץ.

קורת גג

מלון לא בא בחשבון. שכר-הדירה ה-מינימלי עבור חדר עלוב, מינוס כל ה-נחיות, הוא 5 ל"ש לשבוע (ל"ש שווה 8.40 ל"י. תעשו לבד את תרגילי הכפל. אין לי ראש למיספרים כאלה). כך שגם זה לא בא בחשבון בשביל התייר הישר-אלי הממוצע.

שיטת ההתארחות היא שיטה זולה אמ-נם, אך יש לה מינוסים אחדים. האנגלים יודעים בהכנסת-האורחים שלהם. האנגלי תתפלא ודאי לשמוע, יציע לך חדר חינוך, או לפחות מיטה. הוא יכין לך ארוחת-בוקר ויזמין אותך ל"מיס-עדה, פאב, קולנוע, תיאטרון ו-דיסקוטק, ויתקשך לשלם עבור-ך. הוא יטפל בך יפה, יגיד לך תשומת-לב, ויעשה הכל ב-שבילך, אם את בת שמונה-עשר-רה, יפה ומוכנה לבצע מדי-פעם תרגילים גופניים שגבר עושה אותם רק כאשר הוא נאלץ לפשוט את מכנסיו תוך כדי שכיבה על הגב.

בזה פתרנו את בעיית הדיוור של היש-ראלית הצעירה בלונדון. אבל מה בקשר לגברים? ובכן אנגלים רבים יהיו מוכנים לעשות בשבילך כל זה, ויותר מזה, אם אתה בן שמונה-עשרה, יפה, ומוכן לבצע מדי פעם תרגילים שאשה עושה אותם רק כאשר היא מתכופפת להרים משהו מה-ריצפה. אבל לא כולם צעירים, ולא כל הצעירים יפים, שלא לדבר כבר על צעירים ויפים שיש להם דיעות קדומות נגד תרגילי-הת-עמלות הכרוכים בקליטת גופים זרים. איפה יגורו אלה? איפה ישן הישראלי הממוצע, מבלי שסיוסי שכר-דירה יטרפו את שנתו?

קניות

הדבר הראשון שעליך לעשות אחרי ש-מצאת לעצמך דיוור וחברה, הוא להוריד מהראש את בעיית הקניות. את היום-הראשונים הראשונים בלונדון כדאי לך להקדיש לסיוור בחנויות לשם השחאת מחיר-ים. עם רשימת הקניות שהוריק, קרוביך, חתיכותיך וחבריך הכינו לך בארץ, אתה עובר מחנות לחנות, מסמן לעצמך מה עולה כמה ואיפה. אני ממליץ לערוך את הקניות בימים ה-ראשונים מכמה סיבות. (א) להיפטר מה-